

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Om ændring af § 33) (Lovforslag nr. 73) er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er lovforslaget bortfaldet.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om svangerskabsafbrydelse m. v. [af Per Dich m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 229) findes i tillæg A: sp. 7637, fremsættelsen i tidenden sp. 5643).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Justitsministeren (K. Avel Nielsen): Som det fremgår af bemærkningerne til det lovforslag, der er til første behandling her i dag, har folketinget i de fire af de sidste fem folketingsår drøftet næsten tilsvarende lovforslag. Lovforslagene er hver gang fremsat af medlemmer af socialistisk folkeparti. Kun i sidste folketingsår blev lovforslag ikke fremsat. Denne pause i lovgivningsinitiativet skyldes som bekendt, at folketinget i 1970 gennemførte en ny lov om svangerskabsafbrydelse, der udvidede adgangen til abort, uden at adgangen blev gjort helt så fri, som forslagsstillerne ønsker. Det er således under helt andre forudsætninger, vi i dag drøfter lovforslaget, end vi tidligere har gjort det.

Jeg havde for 4 uger siden lejlighed til i spørgetiden at gøre rede for min stilling til fri abort, idet fru Inge Fischer Møller spurgte mig herom. Min stilling har ikke ændret sig i disse 4 uger, og jeg kan derfor stort set henviser til, hvad jeg sagde dengang.

Jeg vil gerne gentage, at når der opstår spørgsmål om at revidere en lov, der kun er 2 år gammel, må det mindste, man kan kræve

af en saglig forsvarlig lovgivning, være en undersøgelse af, hvordan denne lov har virket. Mødrehjælpen i København har, som jeg nævnte i spørgetiden, siden lovens ikrafttræden løbende indsamlet materiale om dens virkninger over hele landet. Undersøgelserne viser, at der i det første år var et fald i antallet af ansøgninger om svangerskabsafbrydelse, nemlig fra knap 9.600 i 1969-70 til godt 8.700 i 1970-71. Nedgangen skyldes antagelig bl. a., at kvinder, der er fyldt 38 år eller har mindst 4 hjemmeværende børn under 18 år, ikke mere behøver at søge om tilladelse.

I de første 9 måneder af 1971-72 har antallet af abortansøgninger været godt 7.200. Faldet i antallet af ansøgninger i 1970-71 er således blevet afløst af en stigning. Tilladelsesprocenten i hele landet er i det første år, den nye lov har virket, steget fra 86 i 1969-70 til 89. Den foreløbige opgørelse for 1971-72 viser en tilladelsesprocent på godt 91. Jeg har med henblik på debatten i dag fået oplyst, at det endelige materiale fra mødrehjælpen fra de to første år, loven har virket, vil foreligge bearbejdet i god tid inden udgangen af 1972. Samtidig har vi bedt sundhedsstyrelsen om oplysninger, ligesom vi har fået nogle foreløbige tal fra abortankennævnet. Når det samlede materiale foreligger, vil jeg naturligvis drøfte det med de sagkyndige og derefter tage stilling til, om tiden er kommet til at søge gennemført adgang til fri abort.

Jeg går naturligvis ud fra, at forslagsstillerne ikke har fremsat lovforslaget med henblik på vedtagelse, idet det først er fremsat efter skæringsdagen 15. marts.

Falk Hansen: Da den nugældende svangerskabslov var til tredje behandling her i folketinget i marts 1970, undlod jeg at stemme for loven, omend der var tale om en liberalisering i forhold til loven fra 1956. Jeg gjorde det ud fra den betragtning, som jeg også klart gav udtryk for, at en lov kan være så dårlig og så aldeles uden holdning, at man ikke kan medvirke til dens gennemførelse.

De betænkeligheder, som mange både her i denne sal og udenfor gav udtryk for med hensyn til muligheden for at administrere loven, har jo vist sig at slå til. Den har nemlig vist sig mere at åbne mulighed for det